

Vår första replokal låg mittemot Volvos växellådsfabrik
Med ett par ackord la vi grunden och blandade med folköl och skrik
Vi hade trasiga kläder, spretigt hår och var egentligen ganska små
Men det satte sig i märgen och fick oss att överleva och förstå
Vi stirra in i framtiden, utan koll på dur och moll
Och när vi åkte på spö så spelade det ingen roll

Nirvana i min Freestyle i Karlstad på mönstringen sa dom hej
Psykologen verka orolig han klicka med sin penna och såg på mig
Han var den sortens mänska som aldrig skratta mer än en gång åt samma skämt
Jag spelade som en dåre när han snacka och låtsades som ingenting hade hänt
Jag stirrade in i framtiden, och han sa nånting om att gå
Jag var redan långt borta när jag hörde hur han sa hej då

Jag läste postmodern filosofi och studerade thc
Men så kom det en dag när jag förstod att det fanns inget det kunde ge
På Roskilde 98 slog det mig så jag gick itu
Vi satt i ett tält och spelade Tangled up in blue
Jag stirrade in i framtiden det som var gjort det var gjort
Lika bra att dra iväg och göra det fort

Hyrde ett rum i London i ett radhus nära Finsbury Park
Marzia var äldre än mig och hon hade tjusig smak
Vi ramla in genom dörren sent en kväll klockan tre
Hon börja rota i nån låda och sa kom igen du ska få se
Vi stirra in i framtiden och (morgonen var grå) (morgonsolen sken)
Å radion spelade drum'n'bass men volymen (var ganska låg) (var ganska klen)

Jag jobba på Westpoint Hotel och städa rum från morgon till kväll
Å jag tänkte på mina vänner, gammal kärlek och vad jag gjorde här själv
Å jag tänkte på min uppväxt varför jag drog och hur jag levt
Men mest av allt tänkte jag på mitt hjärta som slog skevt
Jag stirrade in i framtiden och hjärtat hoppa slag
Medan morgonen i London sakta blev till dag

Sprang på Dr Robert någonstans vid Edgware Road station
Han sa, vad gör du här, chansen är en på en miljon
Vi drog förbi en Off Licence och på bussen gick vi högst upp med vårt vin
On the N Twenty Nine och gatorna och teglet svischa förbi
Vi stirra in i framtiden och regnet smattrade hårt
Och det kändes som om ingenting var svårt

White Lightning till frukost vid Camden Town Canal
Vi körde psykogeografi och hamna på Casino Royale
Och ur röken någonstans kom en tjej och hon tog min hand och log
Att vi skulle växa upp tillsammans och få barn det var inget jag förstod
Vi stirra in i framtiden, den kändes oklar och fin
Samtidigt som natten sakta rullade in